

Nr 745

Av herr **Westberg m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 14, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 4 § 1 mom. och 10 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 14 föreslås en höjning av bensinskatten med 5 öre per liter. Ehuru denna skatt blir synnerligen betungande för bilismen och leder till ökade fraktkostnader och därmed högre priser vill vi i det nuvarande ekonomiska läget inte motsätta oss en höjning av bensinskatten. Däremot motsätter vi oss en lika stor höjning över hela landet, som skulle innebära att olikheterna i drivmedelskostnaderna i skilda delar av landet konserveras.

En utjämning av priserna, som kan ske genom en differentiering av bensinskatten, medför att gynnsammare förutsättningar skapas för industrier i Norrland och andra perifera delar av landet. De höga drivmedelspriserna i dessa delar av landet medför betydande nackdelar ur konkurrenssynpunkt för näringslivet inom berörda områden. De stora avstånden och det faktum att man i avsevärd utsträckning är hänvisad till landsvägstransporter medför höga transport- och resekostnader. Det är också enligt vår mening orättvist att den del av befolkningen som har de längsta avstånden och ofta även de sämsta vägarna, skall betala ett högre pris för drivmedlen. En prisutjämning får även en social och psykologisk effekt, som inte saknar betydelse.

En prisutjämning på bensin och givetvis även på olja är i hög grad motiverad. Av erfarenheten att döma synes det dock vara svårt att åstadkomma en sådan prisutjämning. Lokaliseringskommittén föreslog på sin tid att man skulle söka nå en överenskommelse med oljebolagen om ett enhetspris. Någon sådan överenskommelse har dock ej kommit till stånd.

En möjlighet till lösning av frågan utgör onekligen drivmedelsskattens differentiering.

Genom skattedifferentiering skulle man på ett smidigt och effektivt sätt uppnå den önskade prisutjämningseffekten. De argument som hittills anförts mot en sådan skattedifferentieringsmetod kan knappast anses vara övertygande. Det väsentligaste motargumentet är att statlig skatt enligt svensk beskattningsrätt principiellt bör uttagas efter enhetlig skattesats över hela landet. Denna princip synes oss inte vara av sådan fundamental betydelse att man icke i förevarande fall skulle kunna göra ett undantag därifrån om man på det sättet kan åstad-

komma väsentliga lättnader för ett stort antal i geografiskt hänseende missgynnade medborgare.

Den förordade prisutjämningen genom skattedifferentiering bör enligt vår uppfattning inte medföra minskade skatteintäkter jämfört med de intäkter som den av departementschefen föreslagna odifferentierade beskattningen innebär. Systemet bör således konstrueras så att verkningar på det statsfinansiella läget ej uppstår.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi, att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 14 måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag till en sådan differentiering av drivmedelsskatten som i motionen angivits, innebärande att priset på bensin och olja blir enhetligt över hela landet.

Stockholm den 9 februari 1965

Olle Westberg

Sigvard Larsson

Jan-Ivan Nilsson

Bertil Öhvall
